

Ohromela mladost, druga oblika – ali kaj je to ?

Pred Dnevom mladosti, ves mesec maj pravzaprav, ne moremo mimo nekaterih idealov, simbolov ali zgledov . . .

Revolucija, mladost, polet, vizija, Tito.

Kaj vse se skriva, ali bolje, razkriva za temi besedami!

Kakor na dlani se nam prikaže vsa naša novejša zgodovina z gigantskimi pridobitvami.

Danes smo tu, v vsakdanjem delu. Ali so temeljne misli mladih še take. So ideali nekdanjih, zdaj že osivelih mladincev še taki, kot so bili nekdanj.

Mislím, da se je med nekdanja gesla in prakso v preveliki meri vpletlo še marsikaj: zaslužek, vpliv, udobje, užitki in še kaj.

Morda to niti ni tako zelo napačno.

Toda bolj neprijetno je, če za zaslužek niti nismo pripravljeni kaj prida razmišljati; vplivali bi radi, toda bolj s kritikami kot soodločanjem; udobje si res ustvarjamo z lastnimi silami, toda večasih na račun drugih, tako pri delu, kot drugače; užitki so pogosto le diskoklubovski . . .

Mislím, da bi se morali večkrat bolj spomniti, da je življenje splet duhovnih in materialnih vrednot in brezštevilnih odnosov, in družba je toliko naprednejša, kolikor naprednejša je povprečna zavest.

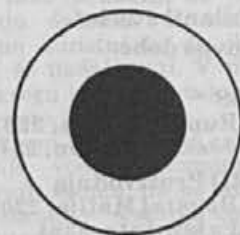
V takih razmerah, ki so seveda povsem razumljive, moramo poiskati več možnosti za skupno delovanje vseh, čeprav začnemo pri najbolj preprostih rečeh.

Splošno družbeno klimo kaže obogatiti z novimi vrednotami, ki pa jih lahko sooblikujemo postopoma le vsi skupaj.

Mogoče bo tako več spodbude in več mesta tudi za sedanje ideale mladih, da bodo tudi rezultati večji.

Verjetno je tudi v tem vzrok, da mladi ne najdejo koristnejših oblik družbenega dela, vsaj v tovarni ne. To bo spodbuda tudi za mladinsko organizacijo, ki je nekako ni čutiti.

N. P.

DELEGACIJE V NOVEM MANDATU

Koncem marca so se dokončno oblikovale delegacije za skupščine SIS in zbor združenega dela v naši delovni organizaciji. Vse so se do konca aprila že sestale na dveh sejah. Na prvi so izvolili vodje delegacij in se na kratko pomenili o delu, na drugih sejah pa so že obravnavale gradivo za prve seje skupščin. Udeležba delegatov na sejah ni bila vedno zadovoljiva, res pa je tudi, da se je večina odsotnih pred sejo, nekateri pa šele po seji opravičilo, zakaj niso mogli priti.

13. in 20. aprila smo za vse delegate v delegacijah SIS in zbor združenega dela ter za vodje samoupravnih delovnih skupin pripravili nekajurne seminarje.

Menili smo, da lahko predavanje izvedemo z lastnimi močmi, zato so bile obravnavane teme tudi bolj konkretne, usmerjene na delegatsko odločanje v Alpini. Poleg tega pa so udeleženci seminarja dobili tudi nekaj osnovnih znanj o delegatskem sistemu, organih upravljanja v OZD, delu samoupravnih delovnih skupin ter o informiranju v OZD. Dogovorili smo se tudi o konkretnih nalogah vodij delegacij, ki bodo odsej praktično sami vodili celotno delo delegacij, za pomoč pa se bodo obračali na službo za samoupravna in pravna vprašanja, preko nje pa tudi po potrebi na ostale strokovne službe in posameznike.

Vodja bo sam določal, kdo od članov delegacije bo pripravil gradivo za sejo in pri tem pazil, da bodo prišli na vrsto prav vsi. Če pa bodo gradiva zahtevnejša, bo zahteval pomoč strokovnih služb.

Mišo Čeplak

Delavci z 30 let delovne dobe

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Delavci z 20 oz. 30 let delovne dobe

Objavljamo seznam jubilarov z 20 oziroma 30 let skupne delovne dobe. Jubilejne nagrade so prejeli vsi delavci, ki so v času od 1. 1. 1982 do 31. 12. 1982 izpolnili 20 oziroma 30 let skupne delovne dobe.

Jubilanti z 20 let delovne dobe:

DSSS

1. Rupnik Marija, 2201
2. Jesenko Anton, 2349

TOZD Proizvodnja

3. Bogataj Matija, 2209
4. Fakin Jože, 3394
5. Petrovčič Andrej, 2818
6. Justin Silvestra, 2116
7. More Terezija, 2107
8. Mravljec Anica, 2164
9. Pišljak Terezija, 2144
10. Poljanec Cvetka, 2126
11. Žakelj Nada, 2905
12. Bogataj Anica, 2179
13. Bogataj Antonija, 2369
14. Bohinc Cecilija, 2379
15. Čadež Marija, 2428
16. Kosmač Mihaela, 2163

Prodajalne

37. Gnjatović Milomirka, prodajalna Beograd I
38. Rožič Stanislava, prodajalna Nova Gorica
39. Primožič Hedvika, prodajalna Ptuj
40. Dimitrijevič Ružica, prodajalna Split
41. Jagar Kovička, prodajalna Zagreb I
42. Molk Olga, prodajalna Logatec
43. Grah Avgust, prodajalna Ljubljana V

Jubilanti s 30 let delovne dobe:

DSSS

1. Dolenc Eva, 4080
2. Jereb Pavel, 1432
3. Firšt Marica, 1874

17. Mohorič Marija, 2150
18. Podobnik Marjan, 2329
19. Poljanšek Alojzija, 2287
20. Reven Marija, 2140
21. Cepič Irena, 4172
22. Jezerčeva Ivana, 4140
23. Kunc Veronika, 4182
24. Skvarča Silvestra, 4180
25. Dolinar Silvester, 2345
26. Jezeršek Vinko, 2321
27. Mohorič Slavko, 2195
28. Sporiš Ljudevit, 2352
29. Peternelj Janez, 2210
30. Logar Janko, 2898
31. Berčič Roman, 2473
32. Mlakar Milena, 2129
33. Bogataj Vinko
34. Gantar Ivana

Domača prodaja

35. Čar Stane, 2478
36. Jereb Marija, 2142

TOZD Proizvodnja

10. Albreht Rafael, 1283
11. Podobnik Anton, 1292
12. Trček Janez, 1196
13. Bogataj Vinko, 2939
14. Burnik Ivan, 1396
15. Kunc Vinko, 1342
16. Poljanšek Alojz, 1707
17. Poljanšek Joža, 1583
18. Gladek Ljudmila, 1146
19. Gorjup Danica, 1149
20. Tavčar Ivanka, 1152
21. Žakelj Gabrijela, 1139
22. Krumpačnik Marija, 2405
23. Mlakar Albin, 329
24. Jezeršek Marija, 1141
25. Pišlar Ciril, 1225
26. Podobnik Vinko, 1301
27. Strlič Alojz, 1349
28. Gregorič Martina, 1145
29. Guzelj Ljudmila, 1150
30. Podobnik Alojz, 1295
31. Poljanšek Rudolf, 1397
32. Sporiš Alojz, 1536
33. Kavčič Bernard, 1337
34. Poljanšek Andrej, 1305
35. Jereb Stanislav, 1452
36. Novak Mirko, 1878
37. Kavčič Tomaž, 1585
38. Poljanšek Alojz, 2535
39. Šubic Ivo, 1936
40. Klemenčič Ivana, 2393

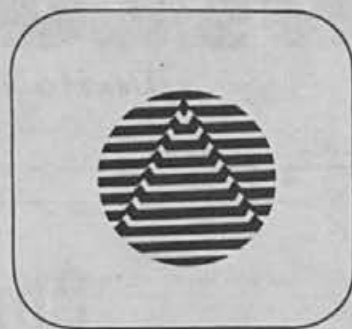
Domača prodaja

41. Capuder Janez, 1634
42. Križnar Adolf, 1191

Prodajalne

43. Koder Vera,

ČESTITAMO

Sindikalna organizacija v novem mandatu

Start je že bolj obetajoč: komisije pri konferenci osnovnih organizacij Zveze sindikatov so praktično že sestavljene, kar pomeni, da so tudi v osnovnih organizacijah posamezniki že zadolženi za posamezna področja.

To sicer še ne pomeni, da bodo komisije, če jih še enkrat naštejemo: kadrovska, za življenjske in delovne pogoje, kulturna, za rekreacijo, za nagrajevanje in za organizacijo ozimnice, začele tudi v resnici z delom.

Toda začetki so vendarle.

Da boste lahko začeli sodelovati, naj vam naštejemo dosednji sestav komisij:

Kot vemo, je mnogo odvisno tudi od drugih delavcev, ne le od samih komisij, zato ugotovite, katera vprašanja bi kazalo obravnavati in predlagajte.

SESTAV KOMISIJ PRI KONFERENCI OO ZS

Kadrovska komisija

1. Janez Smeh, predsednik
2. Neško Podobnik, DSSS
3. Janez Strel, TOZD Prodaja
4. Klara Podobnik, Col
5. Valentina Demšar, Gor. vas
6. Član OO TOZD Proizvodnja

Komisija za delitev sredstev za osebne dohodke

1. Zoran Kopač, predsednik
2. Franci More, DSSS
3. Drago Četojevič Zagreb II. TOZD Prodaja
4. Zmaga Božič, Col
5. Marija Pajer, Gorenja vas
6. član OO TOZD Proizvodnje

Komisija za planiranje in organizacijo

1. Franci Mlinar, predsednik in član DSSS
2. Janez Strel, TOZD Prodaja
3. Ivan Štefančič, Col

Jubilanti z 20 let delovne dobe

dogovarjamo se - dogovorili smo se

4. Anica Tratnik, Gorenja vas
5. član OO TOZD Proizvodnja

Komisija za kulturo

1. Tone Eniko, predsednik
2. Toni Žakelj, DSSS
3. Drago Grošel, TOZD Prodaja
4. Silva Kobal, Col
5. Tončka Oblak, Gorenja vas
6. član OO TOZD Proizvodnja

Komisija za šport in rekreacijo

1. Rado Kavčič, predsednik
2. Franci Mlinar, DSSS
3. Martin Belentin, Domžale, TOZD Pr.
4. Marjetka Rudolf, Col
5. Jože Prosen, Gorenja vas
6. član OO TOZD Proizvodnja

za posamezno disciplino:

- alpska: Bojan Žakelj
- tekači: Zoran Kopač
- balinanje, kegljanje: Janko Ovsenk
- namizni tenis, nogomet: Franci Mlinar
- atletika, streljanje: Srečko Kavčič, Nada Jereb
- šah: Adolf Križnar
- košarka, rekreacija: Roman Krvina
- druge prireditve: Slavko Kosmač

Komisija za SLO in DS

1. Karel Pivk, predsednik
2. Ivica Kosmač, DSSS
3. Franc Pečelin, TOZD Prodaja
4. Vlado Mikuš, Col
5. Anton Pintar, Gor. vas
6. član OO TOZD Proizvodnja

Komisija za sklad skupne porabe, organizacijo ozimnice in gospodarjenje s sredstvi sindikalne organizacije

1. Pavel Žakelj, predsednik
2. Angelca Jezeršek, DSSS
3. Ivan Likar, Velenje, TOZD Prodaja
4. Gabrijela Pregelj, Col
5. Drago Pavkovič, Gor. vas
6. član OO TOZD Proizvodnja

Komisija za življenjske in delovne pogoje delavcev

1. Milena Krolnik, predsednik
2. Miluška Poljanšek, DSSS
3. Stane Tušar, Ljubljana I, TOZD Prodaja
4. Terezija Pregelj, Col
5. Marija Čadež, Gor. vas
6. član OO TOZD Proizvodnja

Stane ČAR

Delni zbori delavcev

Pogosto smo se v Alpini spraševali, kako organizirati zbere delavcev, da bodo res zbori v pravem pomenu besede. Že dalj časa ugotavljamo, da skupni zbori delavcev niso učinkoviti. Zato smo se odločili, da poizkušamo oživiti delo samoupravnih delovnih skupin, ki se bodo sestajale vsak mesec in obravnavale poslovanje ter tekoče probleme oddelka, hkrati pa po možnosti tudi gradivo za seje delavskih svetov.

Konec aprila smo v delovni organizaciji obravnavali poslovno poročilo za prvo četrtletje 1982. Organizirali smo delne zbere delavcev, na katerih se je sestalo več samoupravnih skupin skupaj. Tako je bilo v celotni DO pripravljeno 13 delnih zborov, ki so jih vodili vodje samoupravnih delovnih skupin, o poslovanju pa so poročali vodilni delavci oz. strokovni delavci iz finančno-računovodskega sektorja.

Kako so ti delni zbori uspeli, smo povprašali nekaj vodij SDS:

Drago Žakelj je vodil zbor za montažo smučarske obutve - izmeno A, RPS smučarske obutve in predelavo termoplastov:

»S potekom zbora sem zadovoljen. Tudi sam način organizacije delnih zborov se mi zdi dober. Na samo poslovno poročilo ni bilo posebnih pripomb, zato pa je pogovor bolj tekel o problemih, ki se pojavljajo v okviru oddelkov. Glede udeležbe na zboru lahko rečem, da je bila zadovoljiva, malo slabša je bila prisotnost delavcev iz pisarn. Mnenja sem, da bi se o problemih še lažje pogovorili, če bi organizirali sestanke še v manjšem okviru - za eno samoupravno delovno skupino.«

Damjan Jereb - vodja sestanka spremljajočih dejavnosti:

»S potekom zbora sem zelo zadovoljen. Po poročilih se je razvil pogovor o različnih stvareh. Delavci, ki so se večinoma vsi udeležili zbora, pravijo, da je tak način organizacije sestanka dober in da bi s tem morali še nadaljevati. Manjkali pa so na delnem zboru delavci avtoprometa, ki so seveda bili v tem času na vožnji.«

Anica Govekar - vodja sestanka za celotno DSSS:

»Sama oblika delnih zborov za obravnavo tehničnih gradiv, kot je poslovno poročilo, se mi zdi primerna. Za razgovor o internih problemih pa so

po mojem mnenju, boljši oddelčni sestanki.

Žal pa je na zboru bilo prisotnih premalo ljudi. Sploh

opazamo, da vedno manjkajo eni in isti. Osnovna stvar, če hočemo, da bodo zbori uspešni je, da zagotovimo čim večjo udeležbo.«

Boris Pečelin, ki je vodil sestanek popoldanske izmene montaže šal in termoplastov je prav tako poudaril, da so po mnenju delavcev ti sestanki izredno koristni in da jih je treba še nadaljevati. V manjšem krogu ljudi res vsak lahko pove tisto, kar ga teži.

Rečemo lahko, da je splošno mnenje vodij samoupravnih delovnih skupin, da so oddelčni sestanki - sestanki ene samoupravne delovne skupine še primernejši način, kot pa delni zbori, ki smo jih organizirali tokrat. V tem primeru, ko bi spregovorili o internih problemih, so tudi udeležbe večje. Prav tako pa se bi tudi lažje dogovorili, kdaj te sestanke sklicati, da bodo na njih prisotni vsi - tudi in predvsem vodilni in vodstveni delavci.

Mišo Čeplak

Sprejem članov uredniških odborov v Sindikalni dvorani - 23. aprila 1982

Člani uredniških odborov so si z zanimanjem ogledali razstavo ob 35-letnici Alpine in 20-letnici Dela-življenje

Dopisujte

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Na osrednji proslavi 35-letnice Alpine na Colu se je zbralo veliko delavcev iz vseh naših obratov in domačinov

Spregovoril je tudi predsednik sveta KS Col Ivan Skvarč

Proslava na Colu

OB 35-letnici

Franc Tomažič, bivši predsednik IO SO Ajdovščina je odprl novo tovarno na Colu 27. aprila 1982

OB 35-letnici

Gostje in delavci so si z zanimanjem ogledali novo tovarno na Colu

Slavnostno vzdušje, veliko število ljudi, veselo razpoloženje, nova delovna zmaga delavcev Alpine - s temi besedami bi lahko strnili celotno dogajanje 27. aprila ob otvoritvi nove proizvodne hale na Colu. Razpoloženje je le delno skalilo kratkotrajna ploha, zaradi katere je bilo potrebno skrajšati kulturni program, saj je ob pomanjkanju dežnikov notranjost proizvodne hale predstavljala varno zatočišče pred dežnimi kapljami.

Pa pojdemo kar po vrsti. Takoj ob prihodu na Col smo lahko ugotovili, da je za proslavo vse pripravljeno - urejeni parkirni prostori, okrašena dvorana in njena okolica, tudi vreme nas ni strašilo. Spraševali smo se le, ali bo tudi ljudi dovolj? Toda bojazen je bila zaman. Čeprav smo morali iz Žirov poslati nazaj v Škofjo Loko 2 naročena avtobusa, ker ni bilo dovolj 'spotnikov' za na Col, se je prostor okrog hale na Colu iz minute v minuto bolj polnil. Mnogi so prišli na prireditev z osebnimi avtomobili, veliko je bilo domačinov, za katere je otvoritev nove proizvodne hale, ki daje in bo dajala mnogim domačinom kruh, predstavljala še posebej pomemben dogodek.

Ob 10. uri je pihalni orkester Alpine z Internacionalo opozoril vse udeležence, da se je svečanost pričela. Tone Eniko, povezovalac prireditve, je pozdravil vse navzoče in pozval na govorniški oder predsednika delavskega sveta TOZD Proizvodnja Rudolfa Poljanška, ki je na kratko orisal razvoj Alpine ter spregovoril o pomembnosti novih proizvodnih prostorov za TOZD Proizvodnja. Glavni direktor DO Tomaž Košir je spregovoril o poteku priprav za gradnjo na Colu, o rasti Alpine, njenem položaju v slovenskem prostoru ter o perspektivah za naprej.

Za prizadevanje so se delavke Cola pristrčno zahvalile svojemu dolgoletnemu vodji Marjanu Špehu

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Kolektiv obrata na Colu

V imenu KS Col je spregovoril predsednik sveta KS Ivan Skvarč, ki je poudaril veliko vlogo novih proizvodnih prostorov za Col in okoliške kraje.

Slavnostni govornik, tovariš Franc Tomažič, pa je spregovoril o širših problemih naše države, o stanju v občini Ajdovščina, kot tudi o vzrokih, da se z gradnjo hale ni pričelo že prej. Vsem delavkam je zaželel mnogo delovnih uspehov.

V nadaljevanju svečanosti sta glavni direktor DO Tomaž Košir in namestnik predsednika DS DO Drago Pavkovič podelila interna priznanja Martinu Klemenčiču, Joži Oblak, Gabrijeli Pregelj, Joži Tominc in Milki Rušt.

Kulturni program, ki se je nato pričel in v katerem bi sodelovali recitatorji - učenci osnovne šole Col, mladinski pevski zbor osnovne šole Col, moški pevski zbor »Razpotje« s Cola ter pihalni orkester Alpine, je žal prehitel dež, zato je tovariš Tomažič takoj prestrigel slavnostni trak in s tem uradno otvoril novo proizvodno halo. Gostje so se v njej zadržali kakšni 2 uri in si ogledali potek dela v šivalnici - delavke ene izmene so namreč ta čas delale.

Hkrati pa je bila v dvorani pripravljena tudi zakuska. Najbolj vneti, teh pa ni bilo malo, so se popoldne udeležili še zabave, ki jo je pripravila gostilna Pri vodnjaku in na kateri je za dobro razpoloženje poskrbel kvintet Čadež.

Prireditev lahko vsekakor ocenimo kot uspešno. Pri tem pa gre še posebna zahvala delavkam in delavcem obrata na Colu z vodjo obrata Marjanom Špehom na čelu, ki so res vložili mnogo truda in časa, da je bil praznik na Colu res praznik v pravem pomenu besede.

Mišo Čeplak

Slavnostni govornik, ki je hkrati tudi odprl novo tovarno - Franc Tomažič - skrajno desno, v razgovoru z glavnim direktorjem Tomažem Koširjem in vodjem FRS Janezom Bohincem

OB 35-letnici

V kulturnem programu je sodeloval moški pevski zbor Razpotje Col

Ob otvoritvi razstave Alpine ob 35-letnici in prodajne razstave Cankarjeve založbe so nas obiskali: pesnika Jože Šmid in Janez Menart, publicista Janez Čuček in Janez Stanič

Notranje rezerve v pretehtano programsko usmeritev

Trenutne razmere za gospodarstvo gotovo niso lahke. Nesmotrne odločitve v preteklih letih, pogosto tudi ne dovolj premišljeni ukrepi, ki so še prav sveži, so spodbujali predvsem kratkoročne odločitve, ne da bi imeli tudi dolgoročno učinkovanje.

Nestvarno načrtovanje rasti družbenega proizvoda, vseh oblik porabe in družbenega razvoja v celoti, ki je z

Ob rob sklepov delavskih svetov

V začetku aprila so se sestali delavski sveti in svojih rednih sejah, in sicer so imeli delavski sveti TOZD Prodaja, DSSS in delovne organizacije prve seje v novoizvoljeni sestavi. Tako so najprej obravnavali poslovnik o delu zborov delavcev in delovanju delavskih svetov, nato pa so izvolili predsednike in namestnike. Za predsednika delavskega sveta TOZD Prodaja je bila izvoljena Stanislava Jereb in Škofje Loke I., za namestnika pa Janez Arhar. Za predsednika DS DSSS je bila izvoljena Anica Govekar, za namestnika pa Jože Justin, za predsednika DS DO pa Anica Cokan, namestnik je Drago Pavkovič.

Delavski svet TOZD proizvodnja

je obravnaval precej pomembnih točk. Kljub nekaterim pripombam je bil sprejet predlog sprememb razvida del in analitičnih ocen proizvodne režije in nekaterih drugih del. Poleg normiranih se bo tako za eno skupino povišalo še približno 20 delovnih opravil.

Za delovno opravilo 6358 — namestitev Contes peta na podplate pa so delegati menili, da ni upravičeno do povišanja.

Nadalje so obravnavali in odobrili izdelavo skladiščne lope za potrebe skladiščenja materialov večje prostornine, v velikosti 1600 kv. m in sredstva za izdelavo v višini din 5.300.000.—. Odobrili so tudi ureditev in asfaltiranje transportnih poti in manipulacijskih prostorov na tovarniškem dvorišču in sredstva v višini 6.850.000.— din. Odobrili so sredstva za nabavo nove cisterne za mazut v višini 1,6 milij. Prav tako so odobrili ureditev hladilne vode za potrebe strojev za predelavo termoplastov in sredstva v višini 1,1 milij. din ter sredstva za preureditev obstoječega prezračevanja in dodatnega odseavanja v bivši hali plastike v višini 3,8 milij. din.

Delegati vseh DS TOZD in DO so obravnavali širše poro-

čilo o poslovnem potovanju glavnega direktorja in vodje marketinga v ZDA in Kanado in v zvezi s tem sprejeli vse predlagane sklepe.

Delavski sveti so tudi potrdili predlog regresa za leto 1982. Vsi delavci dobe po 2.200 din, ostali del pa se deli glede na višino osebnih dohodkov, na število otrok, samohranilkam in invalidom.

V zvezi z oddelčnimi sestanki in delom samoupravnih delovnih skupin so delegati sprejeli sklep, da moramo z aprilom v DO začeti z rednimi mesečnimi oddelčnimi sestanki in to v času od 15. do 25. v mesecu. Za sklic in vodenje sestanka je odgovoren vodja samoupravne delovne skupine, ob obvezni pomoči vodje oddelka.

Na teh sestankih se obravnava poslovanje oddelka v preteklem mesecu, okviren plan dela za naprej in razpravlja o problemih, ki se pojavljajo v oddelku. Glavni pojasnjevalec je vodja oddelka, po potrebi pa je prisoten tudi kdo od vodilnih delavcev ali delavcev strokovnih služb.

Na svoji 1. izredni seji pa je DS TOZD Proizvodnja sprejel sklep, da se potrdi pogodba z modelirjem Milanom Herzogom za sodelovanje pri izdelavi kolekcij športne obutve v letu 1982.

Delavski svet delovne organizacije je potrdil še predlog razpisa za letovanje, predloge odbora za obveščanje ter predloge za podelitev internih priznanj na Colu.

Obravnaval je še predloge odbora za varstvo pri delu in sprejel sklep, da se za leto 1982 zviša vrednost za nakup delovnih oblek za delavce v prodajalnah od 1.200 na 1.800 din, za leto 1983 pa se za vse prodajalce nabavi enotne delovne obleke.

V zvezi z zahtevo Josipa Golubiča za odškodnino zaradi nesreče pri delu pa je bil sprejet sklep, da se zahteva zavrne, ker je zastarana in neutemeljena. A. K.

neupoštevanjem dejanskih možnosti nakopičilo in zaostri- lo neskladja v materialnih odnosih, preprečevalo hitrejšo rast produktivnosti dela in zaviralo vključevanje v mednarodno delitev dela.

Proizvodnja in poraba so naraščale hitreje kot ustvarjeni dohodek. Ukrepi ekonomske politike, ki so sledili tako zastavljenim ciljem, so sicer slednjega spodbujali, toda hkrati ga niso dovolj usmerjali v smeri kakovostnega gospodarjenja. Namesto delovanja osnovnih ekonomskih zakonitosti, so vse bolj gospodarili administrativni ukrepi. Zagovorniki sicer trdijo, da so takšni ukrepi le začasni, dokler pač ne najdemo drugačnih rešitev, vendar velja izpostaviti, da državno uravnavanje gospodarskih tokov ni učinkovita rešitev dolgoročnega zdravljenja našega gospodarstva in njegovih zagat.

Tudi prepočasno povečanje menjave s tujino v preteklih letih je eden izmed vzrokov za počasnejši razvoj, kot bi lahko bil. Neupoštevanje kriterijev svetovnega tržišča je botrovalo nesmotrnemu poslovanju, nizki produktivnosti številnih delovnih organizacij ali celo par.og. Majhna zavzetost za večjo menjavo s tujino pa je tudi eden izmed vzrokov, da so se na domačem trgu lahko prikriale marsikateri slabosti pri gospodarjenju. V domačih okvirih »zaščiteno« nesmotrno gospodarjenje pa je omogočilo, da so marsikje že vnaprej delili in porabili dohodek, ki sploh ni bil ustvarjen. Stara in nova neskladja v proizvodnji so se povečevala, preskrbljenost trga pa se je bistveno poslabšala.

Preskromna vključenost v mednarodno delitev dela v zadnjih letih je slabšala zunanjo — devizno likvidnost Jugoslavije, onemogočala uvoz številnih surovin, reprodukciskega materiala in tudi opreme. To je pogojevalo prekomerne zadolžitve v tujini, ki skupno s posojili, ki smo jih najemali zato, da bi lahko uresničili načrtovane razvojne cilje, ki so presegali praktične možnosti razvoja, predstavljajo v tem trenutku zelo resen problem jugoslovskega gospodarstva. Kljub veliki zadolženosti v tujini pa se težnje po zadolževanju še vedno pojavljajo in hkrati s tem tudi želje

po skupni devizni »malhi«, oziroma centralističnemu razdeljevanju deviznih sredstev. Posledice takega sistema bi prav gotovo zaznali pri zmanjšanju izvozne naravnosti in skrbi za povečanje menjave s tujino ter realizacijo cilja slovenskega gospodarstva v tem srednjeročnem obdobju. Ali drugače povedano, dovolili bi še večje neskladje med ustvarjanjem in trošenjem deviz. Torej dovoljevali bi »račune brez krčmarja« in zanemarjali odgovornost za lastne odločitve in nesmotrno zadolževanje.

Odprava slabih navad pri gospodarjenju ne bo lahka, moramo pa priznati, da je nujna.

Zaostrene gospodarske razmere doma in v svetu so povzročile probleme oskrbe s surovinami in reprodukcijskim materialom v celotnem slovenskem gospodarskem prostoru, zato je bil tudi obseg industrijske proizvodnje manjši od načrtovanega (v letu 1981 le 1,9 % višji namesto 2,5 %) v prvem četrtletju letos pa je še slabše, saj znaša rast industrijske proizvodnje le 1 %. Na stagnacijo je v dobršni meri vplivala izredno poslabšana preskrbljenost in težave pri repromaterialnih in surovinah, še posebno z domačimi. Izvoz slovenskega gospodarstva je v začetku leta 1982 močno upadel zaradi velikega izvoza ob koncu lanskega leta. Vendar pa se je kljub temu izboljšala stopnja pokritja uvoza z izvozom, ki je znašala po 2 mesecih že 89 %, v primerjavi s 76 % v prejšnjem letu.

Cene industrijskih izdelkov in surovin, ki naj bi se v letošnjem letu povečale le za 14 %, so to raven že presegle (primerjava enakega obdobja za slovensko gospodarstvo kaže 19,4 % rast).

V naši panogi se cena usnja spreminja ponavadi skokovito, svedra s stalno težnjo po zviševanju. Cene na drobno so višje za 28,3 % v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta, kar pomeni še enkrat hitrejšo dinamiko od predvidene ravni. Cene življenjskih potrebščin pa so bile v prvih dveh mesecih letos višje za 26,3 % kot v lanskem enakem obdobju.

Osnovne značilnosti poslovanja v prvih 3 mesecih letošnjega leta v naši delovni organizaciji se kažejo v naslednjih ugotovitvah:

Kako ustvarjamo

BESEDILO	TOZD		D S S S 1982	DO ALPINA 1982	IND
	PROIZVODNJA 1982	TOZD PRODAJA 1982			
CELOTNI PRIHODEK	303.473.956	369.476.336	21.683.555	694.633.847	107
Amortizacija	5.612.104	2.416.789	308.711	8.337.604	173
Skupaj porabljenih sredstev	196.918.034	301.388.055	8.725.588	507.031.677	100
DOHODEK	106.555.922	68.088.281	12.957.967	187.602.170	134
Zakonske in pog. obvez.	14.059.064	4.870.622	1.803.827	20.733.513	
Obv. glede na dos. doh.	4.738.617	3.708.381	541.441	8.988.439	136
Del za del. skupnost	12.994.161	3.643.241	-	16.637.402	92
ČISTI DOHODEK	74.764.080	55.866.037	10.612.699	141.242.816	140
Del za OD	55.404.975	20.670.394	8.148.361	84.223.730	135
Del za poslovni sklad	9.223.838	30.280.620	-	39.504.458	155
Del za rezervni sklad	2.663.898	1.702.207	-	4.366.105	136
Del za skupno porabo	7.471.369	3.212.816	2.464.338	13.148.523	140
- stanovanjski del	3.010.091	1.128.816	443.902	4.582.809	132
- splošni del	4.461.278	2.084.000	2.020.436	8.565.714	145

v din

- orientacije v izvoz na konvertibilna tržišča
- slabša in dražja oskrba z repromateriali

Kot povzetek bi lahko zapisali, da bo treba dobro in premišljeno delati, izkoristiti vse notranje rezerve, če bomo hoteli, da se veja, na kateri sedimo, ne bo posušila, in s tem tudi naš razvoj. Nujno je in bo, da zaupamo v našo programsko usmeritev in da hranimo energijo za izvedbo le-te, ne pa da jo trošimo za nezdravo kritiziranje in dokazovanje, kdo ima prav. Menim, da so nam doseženi rezultati v zadnjih obdobjih lep smerokaz in da nam poslovno uspešnost zavida marsikdo.

Janez BOHINC

CELOTNI PRIHODEK je znašal 695 milijonov ND ali 7 % več kot lansko leto ob tem času. Vendar pa velja opozoriti, da primerjava rasti celotnega prihodka ni primerna, ker smo s 1. januarjem bistveno spremenili samoupravno organiziranost, ki ima vpliv na izkazovanje te kategorije finančnih podatkov.

PORABLJENA SREDSTVA so znašala 507 milijonov, kar pomeni, da so ostala vrednostno takšna kot leto prej. Glede na to, da so v letošnjem letu v veljavi že novi zakonski predpisi o amortizaciji, so sredstva amortizacije porasla za 73 % in znašajo 8,3 milijonov ND. Med porabljenimi sredstvi so porasli stroški za surovine, material in energijo, medtem ko kažejo ostale vrste izdatkov, vključno z izdatki, ki so urejeni z družbenim dogovorom in se nanašajo na dnevnic, propagando, reklamo, reprezentanco, stagnacijo, oziroma umirjanje.

Kot posledica zaostajanja porabljenih sredstev za rastojo celotnega prihodka in vpliva obračunskega sistema plačane realizacije se je DOHODEK povečal za 34 % in je znašal 188 milijonov ND. Lahko bi rekli, da smo v prvem tromesečju letošnjega leta na 100 din porabljenih sredstev dosegli 137 din celotnega prihodka, oziroma ustvarili za 188 milijonov din novoustvarjene vrednosti.

OBVEZNOSTI IZ DOHODKA so se povečale za 36 %, zmanjšal pa se je prispevek za stroške delovne skupnosti za 8 %, kar je v dobršni meri posledica reorganizacije in akcije za zmanjšanje režije. Na tem mestu velja opozoriti na spremembo obrestnih mer za kredite, ki veljajo s 1. 3. dalje in so bistveno višje, kar bo imelo odraz pri obveznostih v zadnjih 9 mesecih leta in s tem

na upadanje porasta čistega dohodka.

Razmerja in razporeditev ČISTEGA DOHODKA so v tem tromesečju potekala v korist deleža za akumulacijo, ki je znašala 52 milijonov ND brez amortizacije. Od tega znaša vnos v POSLOVNI SKLAD 39,5 milijonov ND. Del teh sredstev pa žal ni na voljo delovni organizaciji za razvojne potrebe, temveč je že vnaprej usmerjen za razvoj dejavnosti posebnega pomena (železnice, ceste, energetika, luške zmogljivosti) ter za razvoj manj razvitih območij.

SREDSTVA ZA OSEBNE DOHODKE so na ravni celotne delovne organizacije preselila usmeritve dogovora o razporejanju dohodka v letu 1982. Za akontacijo je bilo porabljeno 84 milijonov ND ali 35 % več. Tako je znašal poprečni OD na zaposlenega v prvem tromesečju letošnjega leta 12.166. - ND, kar pomeni 32 % povečanje glede na lanskeletno prvo tromesečje, oziroma 11 % povečanje z ozirom na lanskeletno celoletno poprečje.

Poprečni neto OD na zaposlenega za redno delo v din

TOZD	1982	IND
Proizvodnja	11.762,66	132,3
Prodaja	13.085,80	133,2
- MPM	13.005,72	133,9
- ost. prodaja	13.542,62	130,2
DSSS	12.841,92	132,0
DO ALPINA	12.166,70	132,5

Na tem področju bo potrebna v naslednjih mesecih precejšnja strpnost.

Kaj torej nakazujejo kazalci uspešnosti in kvalitete poslovanja?

Da sta ekonomičnost in rentabilnost v upadanju, kar je posledica dveh širših dejavnosti:

Rezultati tromesečja v MPM

Glede na postavljeni plan po mesecih v MPM za leto 1982, je prodaja tekla zelo različno.

V januarju in februarju nismo dosegli plana niti po parih niti po vrednosti, v marcu pa je prodaja stekla, tako da smo plan za prvo tromesečje po parih dosegli ravno 100 %, po vrednosti pa smo ga celo za 9 % presegli.

Največ problemov je bilo na področju dobave obutve, saj je obutev kasnila ali pa so jo nekateri dobavitelji stornirali. Nekaj je prispevalo tudi vreme, bilo je ravno obratno od zaželenega. Padec konjunktore se še ni preveč občutno odrazil na domačem tržišču. Še vedno je tako, da se dobra modna obutev tudi dobro prodaja.

Ivan CAPUDER

Obeta se tudi izvoz znanja

Vemo, uspešno izvažamo čevlje; drugih možnosti sedaj še nismo uveljavili v praksi. Kaže pa, da vendarle napredujemo. Delavci razvoja lahke obutve in podplatne modelirnice so za tujega naročnika namreč skupaj izdelali večje število prototipov oz. »puloverjev« z zgornjimi in podplatnim delom. Že to delo je vredno več tisoč nemških mark. Še več je vredno dejstvo, da je naročnik ugotovil, da znajo naši strokovnjaki to napraviti celo bolje kot Italijani, kakor je kupec menil ob obisku.

Ta dosežek je plod dolgoletnih izkušenj pri izdelavi prototipov in orodij za PU in seveda teamskega dela; tako da so brez večjih težav izdelali tudi to.

Zadovoljstvo naročnika obeta morda donosne posle, pomeni pa lepo spodbudo za nadaljnje delo naših ljudi v teh oddelkih, ki imajo v načrtu izdelovanje še drugih šablon in prototipov.

Marijan BOGATAJ

Model, ki so ga izdelali naši strokovnjaki

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

na temo NAŠI POSLOVNI CILJI IN KADROVSKE MOŽNOSTI.

V razgovoru so sodelovali: Tone KLEMENČIČ — direktor TOZD Proizvodnja, Marija JUSTIN — vodja oddelka šivalnice, Vinko PODOBNIK — vodja oddelka lahke montaže in Marta MLINAR — vodja kadrovske službe.

1. Kako ocenjujete naše bodoče poslovne usmeritve. Kakšne so možnosti, da to uresničimo?

Tone KLEMENČIČ:
Kar zadeva naše poslovne odločitve menim, da so bile precej pretehtane in da so na mestu, vprašanje pa je, koliko teh ciljev bomo uspeli uresničiti. Vsi vemo, da je v našem poslovnem sistemu zelo težko programirati dolgoročnejsše usmeritve, oz. planirati, ker se kriteriji in predpisi spreminjajo praktično iz dneva v dan.

Vemo v kakšnih gospodarskih razmerah delamo in prisiljeni smo bili spreminjati nekatere stvari tudi po postavljenem srednjeročnem planu, predvsem v strukturi naše proizvodnje. Še bolj kot smo predvidevali, smo se usmerili na zahod. Če pa hočemo prodreti na zahodnem tržišču, kjer je velika konkurenca, ob tem pa še nismo v enakem položaju z drugimi, ki imajo vse potrebne materiale doma, se moramo prizadevati še toliko bolj.

Ugotovili smo, da bomo na tem tržišču lažje uspeli s športno obutvijo, predvsem na ameriškem tržišču, kjer približno pod enakimi pogoji nastopamo vsi Evropejci, saj smo z našimi proizvodi osvojili že precej tržišča, kar je ena redkih izjem jugoslovanske industrije.

V športnem programu igrajo najpomembnejšo vlogo panterji po vrednosti in tekaški čevlji po količini, iščemo pa tudi druge možnosti za večji izvoz (kolesarski čevlji, obutev za surf, nogometni čevlji) to je vse obutev, ki bi jo izdelovali v »mrtvih sezonah«.

Ta usmeritev pa pomeni tudi velike naloge v razvoju teh vrst obutve.

Čeprav v teh programih ni veliko novosti ali posebnosti, so stvari pri nas še nepreizkušene, zato se je treba še marsikaj naučiti. Prav tu pa se pojavi kadrovski problem. Mislim, da po številu imamo kar dovolj ljudi, niso pa vsi dovolj usposobljeni.

S tem hočem povedati, da je bila v Alpini pred časom narajena precej velika napaka, in sicer, ko so se na primer čevljarji tehniki preveč usmerjali v druge službe. S tem ne mislim, da je bilo narobe, da so se usmerjali v prodajo, ker so

tudi tam potrebni strokovnjaki, ki se spoznajo na materiale, tehnologijo in obutev, nikakor pa ni pravilno, da so odhajali v računalniški center, kjer bi enakovredno lahko delali ekonomski tehniki.

V Alpini smo precej štipendij razpisali in dodelili čevljarjskim tehnikom, vendar, ko so le-ti prihajali iz šol, niso bili načrtno vzgajani naprej, da bi svoje znanje izpopolnjevali in bogatili s prakso. V razvojnih oddelkih morajo biti precej vsestransko usposobljeni ljudje in ozka specializacija je premalo. Precej primerov je, da so mladi prišli v razvojne oddelke, začeli opravljati določeno delo, se dokaj ozko specializirali, premalo pa so spoznali delo v neposredni proizvodnji.

Mislim, da bi morali mladim tehnikom omogočiti, da spoznajo čimveč del in da obvladajo čim širše področje, kajti le tak delavec pri nas lahko postane dober strokovnjak.

Zaposleni delavci, predvsem v razvojnem oddelku, se vse bolj starajo in sprašujemo se, kako bomo dobili ustrezne zamenjave z mlajšimi in usposobljenimi kadri. Nekateri so po znanju še vedno zelo ozki, saj jih tudi v Alpini ni nihče ustrezno usmerjal, da bi pridobili širšo usposobljenost. Predvsem v pripravi in razvoju novih vrst obutve bo še veliko težav in zelo se bomo morali zavzeti, če bomo hoteli uspeti, to pa vsekakor moramo.

Nekoliko boljše je stanje vodstvenega kadra v neposredni proizvodnji. Lansko leto so končali s šolanjem tehniki, ki imajo v delovni organizaciji dolgoletno prakso in tako bodo lahko nadomestili delavce, ki bodo odhajali.

Večji problem pa je s kvalificiranimi delavci v proizvodnih oddelkih. Še bolj kot v šivalnici v Žireh, je to težavno v montažnih oddelkih. Odliv v pokoj je in bo v prihodnjih letih sorazmerno velik, nimamo pa zadostnega števila kvalificiranih ljudi za zamenjavo. Precej kvalificiranih delavcev smo tudi izgubili. Tu bi omenil predvsem delavce iz Bosne, ki so se izučili v Žireh, ko pa so zaslutili možnost zaposlitve v domačem kraju, počasi odhajajo.

Zato lahko računamo le na priliv iz šol, ker vsi le ne bodo mogli nadaljevati študija.

Zalostno pa je to, da se za čevljarjski poklic oz. študij, še vedno ne odločajo najboljši učenci. Zato tudi nimamo dovolj kvalitetnih kadrov. Če pa bodo družbeni tokovi tekli naprej tako kot kaže sedaj, verjetno ni daleč čas, ko se bo za čevljarjsko industrijo odločil tudi odličnjak.

Čas bi že bil, da bi tudi družba dala čevljarjski industriji tisto mesto, ki ji tudi pripada v slovenski oz. jugoslovanski industriji. Mlade ljudi je potrebno zainteresirati, med drugim tudi z osebnimi dohodki in možnostmi napredovanja in izkoreniniti mišljenje, da je čevljarjski poklic nekje na »repu« poklicev v naši industriji. Upamo, da se bo ta miselnost menjala, k temu pa lahko veliko pripomoremo tudi mi sami. Naš cilj bi moral biti, da pridobimo dobre in vestne učence že iz osemletke in da jih potem naprej izobražujemo.

Nejko PODOBNIK:

Ali ima danes delavec možnost, da bo v perspektivi napredoval?

Tone KLEMENČIČ:

Mislim, da ima vsak delavec možnost, seveda če je dovolj prizadeven in sposoben za učenje in delo, da napreduje, vendar menim, da tega ne spodbujamo dovolj in delavci največkrat ne vidijo možnosti za napredovanje. Res pa je tudi to, da mnoga delovna opravila, zlasti v proizvodnji, opravljajo zaenkrat delavci, ki imajo ustrezno izobrazbo in delovne izkušnje. Sicer opažamo v naši proizvodnji dovolj prizadevne mlade ljudi, ki pa ne kažejo posebnih nagnjenj, da bi mogli napredovati.

Če ocenjujem nekdanje razmere in jih primerjam s sedanjimi, mislim, da je bilo izobraževanje bolj omejeno, tako se je marsikdo izučil za čevljarja, čeprav bi bil sposoben tudi za kaj drugega. Na drugi strani pa še vedno prevladuje mišljenje, da čevljarjska stroka

ni tako zahtevna kot ostale. Res ni toliko potrebn po znanju neke višje matematike, na primer, vendar naša dejavnost zahteva veliko znanja in sposobnosti za druge stvari, kar pa se ne da izračunati, ker delamo z drugačnimi materiali, drug je značaj dejavnosti, kar še toliko bolj zahteva, da se ljudje postopoma usposabljujejo v proizvodnji in pridobijo potrebne izkušnje.

Glede pravičnega usmerjanja kadrov, ki prihajajo, bi poudaril še to, da pri tem ne uskladimo našega pravilnika, kakor tudi splošnih družbenih teženj s potrebami in prakso.

Pravilnik npr. predpisuje 6-mesečno obvezno pripravniško prakso, kar pa je odločno premalo, da bi se delavci bolje seznanili in usposobili. Po pripravniški praksi pa jih je potrebno tudi ustrezno razporediti, določiti plačilno skupino, ki je že v osnovi višja kot skupina nekega KV delavca, ki v tistem trenutku še veliko večve in zna in tudi prispeva in tudi to prav gotovo povzroča nezadovoljstvo kvalificiranih delavcev. Tudi pri premeščanju bi morali biti pozornejši in hkrati spretnejši. Če za nekoga ugotovimo, da ima smisel za določene stvari in da je prizadeven, bi ga morali tudi ustrezno usmeriti iz oddelka v oddelk, od tehnologa do tehnologa, da bi se v nekaj letih izpopolnil in na primer lahko opravljal delovne naloge tehnologa. Ne moremo si predstavljati dobrega tehnologa, če ni spoznal dela v oddelku za vsakim strojem in tudi obvladal vse operacije. Šele nato si bo človek »za mizo« lahko predstavljal, kako izgleda posamezna operacija, da jo bo predpisoval. Podobno velja tudi za normirca.

Tudi v sedanjem izobraževalnem sistemu so vrzeli. Zalostno je to, da imajo dijaki sedaj bistveno manj prakse, kot smo jo imeli na primer mi, ko smo morali imeti 3 leta

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

učne dobe in 3 leta prakse, preden smo lahko sploh šli v šolo. To je mogoče za nekatere poklice dobro, ravno za čevljarški poklic pa je potrebno tudi precej ročnih izkušenj. To velja za vse strokovne kadre (tehnologi, normirci, modelirji, posebno pa še mojstri).

Menim, da bi morali delavce, ki prihajajo, najprej razporediti na nižja delovna opravila, nato pa jim, glede na prizadevnost in znanje, postopno omogočiti napredovanje.

2. Pomembno je, kako bomo zmogli načrtovane plane uresničiti. Kakšne so po vame mnenju možnosti v oddelkih, zlasti z vidika kadrov?

Marija JUSTIN:

Mislím, da je razlika med kvalificiranim in nekvalificiranim delavcem, in ni čisto vseeno, če pravijo, da je kvalifikacija brez vsake vrednosti.

Res je, da kvalificirano delavko, posebno če je spretnejša in dobra, več premeščamo kot nekvalificirano, ker obvlada več delovnih operacij in včasih tehnologija naenkrat zahteva določene spremembe in takšne razporeditve so nujne, da delo nemoteno teče naprej.

Poznamo pa tudi precej izjem, ko so nekvalificirane delavke povsem enakovredne kvalificiranim in opravljajo dovolj dobro tudi več delovnih operacij.

Kvalifikacijo pa se splača pridobiti že zaradi tega, ker je s pravilnikom določena višja skupina za kvalificirane in tudi če dela nižje ovrednotene faze, dobi plačilo po odločbi, ki je za kvalificirane prav gotovo višja od nekvalificiranih. To pride v poštev tudi pri premeščanju in če premestimo kvalificirano delavko na neko, lahko tudi nižjo fazo, ima plačano po odločbi in ne po delu, ki ga opravlja.

Lahko rečem, da v šivalnico pride sorazmerno še kar veliko mladih, vendar se dostikrat zgodi, da jih moramo razporediti v druge oddelke, na primer v montažo, kjer je tekoči trak in delo mora teči naprej. Menim, da je naša šivalnica kot nekakšen »rezervat« delavcev, ki jih po potrebi premeščamo v druge oddelke. Druge šivalnice, ki so v naših obratih na Colu in v Gorenji vasi, pa tega problema nimajo in premeščanja iz oddelka v oddelk ni. Menim, da so tu precej na boljšem. Velikokrat pa se je tudi že zgodilo, da se je stanje spremenilo, v montaži so delali neko drugo izdelavo in niso rabili toliko delavcev, takrat pa smo jih morali sprejeti v šivalnico, čeprav smo jih težko vključili v delo. To pa

povzroča veliko nezadovoljstva med delavci, kar je razumljivo — manj je zaslužka...

Škoda je tudi to, ker je v montažah precej kvalificiranih delavk, ki so izučene za delo v šivalnici.

Vinko PODOBNIK:

Res je, da je v montažah več delavk, ki so izučene za prešivalno zgornjih delov, so se pa vključile v šivanje apreski obutve, kjer prav to znanje tudi potrebujejo.

Glede kvalifikacij bi povedal, da je pri nas stanje dokaj čudno; kajti kvalificirane delavce imamo, pa jih ne moremo vključiti. Pri nas je četrtnina kvalificiranih delavcev, ki so stari nad 50 let, le-ti pa ne zmorejo več opravljati težkega in zahtevnega dela na nekaterih operacijah, zato so nas razmere prisilile, da smo zaposlili na teh fazah dobre mlajše delavce, ki pa nimajo kvalifikacije, vendar so se dela privadili in ga v redu opravljajo; prav gotovo pa s tem niso več prisiljeni, da bi opravili tudi kvalifikacijo. Vendar pa tudi te počasi izgubljam, predvsem tiste, ki smo jih izučili za te poklice in so iz drugih republik, ker iščejo zaposlitev doma.

Precej delavcev pa bomo izgubili tudi z upokojitvami in samo s prilivom mladih delavcev, te izgube ne bomo mogli kar naenkrat nadomestiti. Torej vedno bolj se bo odražal problem pomanjkanja delavcev v montažnih oddelkih.

Dobro za nas bi bilo že to, da bi dobili nekaj vestnih delavcev, lahko tudi brez kvalifikacije, ker je precej delovnih operacij, kjer se lahko hitro priučijo in bi lahko delo normalno opravljali.

Marija JUSTIN:

Kar zadeva strukturo, lahko rečem, da je kvalifikacijska struktura v šivalnici zelo dobra in imamo veliko kvalificiranih delavk, vendar bo že z naslednjim letom precej upokojitev, mlade pa, če že pridejo, moramo »posojati« drugim oddelkom.

Glede na to, da ne premeščamo starejših delavk (25 in 30 let delovne dobe) pa se tudi starostna meja pri nas viša. Tudi s strokovnimi kadri (mojstri) nismo veliko na boljšem in jih še vedno primanjkuje.

Tone KLEMENČIČ:

Poudarimo lahko še to, da ni več toliko pomembno, ali imamo ženske ali moške delavce. Delo je postalo precej lažje z izboljšano tehnologijo in bolj izpopolnjenimi stroji, tako da lahko večino delovnih

opravil opravljajo tudi ženske, tako v šivalnici kot montaži. Tudi v drugih tovarnah po Jugoslaviji ogromno operacij v montažnih oddelkih opravljajo ženske.

Marija JUSTIN:

Se enkrat bi poudarila, da bi mladi kadri, ki prihajajo iz šol, predvsem tehnične čevljarске, morali najprej čimveč v proizvodnjo in tam spoznati delo.

je še v postopku, to se pravi, da so že bili ocenjeni kot invalidi I. kategorije, niso pa še objavljeni iz delovnega razmerja. Za primerjavo naj povem, da je bilo v letu 1981 upokojenih skupno 29 delavcev, od teh 10 invalidsko. Do konca aprila se je skupno upokojilo že 17 delavcev (starostno, invalidsko, družinsko).

Pričakujemo pa lahko, da se bo v letošnjem letu in v letu

Delegacije so se sestale...

3. Kakšne so ocene kadrovske službe v zvezi z vprašanji kadrov, zlasti z vidika upokojitev in zaposlitve novih delavcev?

Marta MLINAR:

Takoj na začetku naj povemo, da vse kaže, da letos ne bomo imeli takih težav z zaposlovanjem novih delavcev. V letošnjem štirimesečnem obdobju smo imeli za obrat Žiri dve objavi prostih mest in moram reči, da je bilo kar precej prijavljenih kandidatov. Vzrok moramo prav gotovo iskati v tem, ker od lanskega meseca julija v proizvodnih oddelkih v Žireh nismo zaposlovali novih delavcev. Zato so ostali nezaposleni tisti učenci, ki so v lanskem letu končali osnovno šolo in šolanja niso nadaljevali. Vrnili so se le nekateri delavci, ki so bili na služenju vojaškega roka in še za te je bil problem takojšnjega nastopa delovnega razmerja, saj vemo, kakšni so bili problemi z dobavo materialov. Med novozaposlenimi je tudi nekaj kvalificiranih prodajalk, ki v svojem poklicu niso našle zaposlitve, zato so se zaposlile pri nas kot nekvalificirane delavke v proizvodnih oddelkih. Verjetno se bodo te delavke vrnile v svoj poklic, ko bodo imele priložnost.

Letos je najbolj zaskrbljujoč velik odliv delavcev zaradi invalidskih upokojitev. Tako se bo do konca aprila invalidsko upokojilo 8 delavcev, v glavnem ženske, 7 delavcev pa

1983 nadaljeval povečan odliv delavcev, saj bo naslednje leto izpolnjevalo pogoje za upokojitev okrog 50 delavcev, poleg teh pa moramo računati še na določen odstotek invalidskih in družinskih upokojitev.

Mnenja smo, da bi tako številni odlivi delavcev morali v glavnem pokrivati s prilivi novih delavcev iz kraja in okolice. Podatki kažejo, da bo to možno še vsaj nekaj let predvsem na Colu, v manjši meri v Gorenji vasi in v Rovtah, v Žireh pa nam verjetno to ne bo uspelo. Na Colu namreč za letošnje leto predvidevamo, da bo okrog 20 kandidatov za zaposlitev, ki bodo končali osnovno šolo, v Gorenji vasi 10, za Rovte in Žiri pa podatkov nimamo. V obratih v Gorenji vasi, Colu in Rovtah so tudi mlajši delavci, zato odliv ni tako velik.

Na priliv delovne sile iz drugih krajev in drugih republik verjetno ne bomo več računali, saj vidimo, da ob tem nastopa mnogo težav. Tako smo na primer v šolskem letu 1977/78 štendirali iz občine Modriča, SR BiH 9 fantov, ostalo jih je samo 6, 4 delajo v proizvodnji, eden v prodaji v prodajalni, eden pa je na služenju vojaškega roka, ostali pa so se vrnili domov. Tem delavcem smo s precej problemi in tudi finančnimi sredstvi uspeli zagotoviti vsaj skromne pogoje za življenje, sedaj pa se vračajo, ker tovarna Derventa odpi-

Ocena nabave

Velike težave pri preskrbi materialov v mesecu decembru in januarju, so se februarja in marca bistveno zmanjšale in se, razen pri nekaterih posebnih materialih, normalizirale.

Pri oceni razmer v preskrbi z materiali moramo izhajati iz položaja delovne organizacije, kakor tudi iz same situacije na domačem tržišču, ki so odsev razmer v jugoslovanskem gospodarstvu. Vemo pa, da se oskrbujemo tako doma kot v tujini, zato bom ločeno orisal nekaj stvari, s katerimi se srečujemo.

Izboljšanju preskrbe na domačem tržišču je pripomoglo tudi devizno pokritje pri vseh glavnih materialih. V prvem četrtletju smo sprejeli 31 sporazumov deviznega združevanja in združili več kot 700.000 dolarjev.

Pokrili smo vse najnujnejše dobave in tako ponovno vzpostavili normalne poslovne stike z našimi dobavitelji. Težave, ki se pojavljajo pri nekaterih dobavah, kot primer purko boksa, izvirajo iz ne dovolj premišljenih obljub dobavitelja. Če bomo tudi v prihodnje zmogli še naprej združevati devize z našimi dobavitelji, ne

bi smelo priti do večjih motenj na področju domače nabave.

Uvoz materialov je kljub spreminjanju predpisov, postavljanju fizičnih omejitev in podobnih ukrepov, potekal dokaj normalno. S sprejetjem dodatnih izvoznih planov in z uskladitvijo znotraj 8. enote pri samoupravni interesni skupnosti za ekonomske odnose s tujino (SISEOT), katere član je Alpina, so nam odobrena najnujnejša sredstva za uvoz, ob upoštevanju planirane dinamike uvoza.

S pridobljenim terminskim nakupom deviz — avansom — premoščamo premajhen deviz-

ni priliv in omogočamo tekoče dobave reprovromateriala. Poleg navedenih zaprek, ki izvirajo iz naših predpisov, so se pojavile težave tudi pri tujih dobaviteljih, saj zahtevajo jamstvo plačil in to z odpiranjem kritih akreditivov, kar nam povzroča daljše dobavne roke za reprovromateriala in tudi večje stroške.

Enotna ocena za prvo četrtletje tekočega leta na področju preskrbe je sicer bolj ugodna, kot smo pričakovali, vendar še vedno nezadovoljiva, z ozirom na potrebe zahtevanih materialov.

Jože BOGATAJ

Plan smo presegli

Kljub precej visoko zastavljenemu proizvodnemu planu za leto 1982 in še večjim ambicijam ter seveda potrebam po zahodnem izvozu smo v januarju zelo slabo startali. Že nekaj dni po novem letu se nam je začel trgati proizvodni cikel, pojavljali so se zastoji, prisiljeni smo bili koristiti tudi redni dopust, vse zaradi pomanjkanja materialov.

Omejitve uvoza pred novim letom so neposredno vplivale na te razmere, posredno pa še preko domačih dobaviteljev na našo proizvodnjo. Bili smo nemočni. Samo januarja smo izdelali 20.000 parov manj, kot smo planirali. Govorili smo že o popravkih (rebalansu) letnega plana. Toda zavedali smo se, da to ni rešitev, čeprav bi s tem v številkah izboljšali odstotke doseganja plana, ostalih ekonomskih pokazateljev pa to ne spremeni, fiksni stroški ostanejo isti, planske cene iste, proizvodnja je bila v glavnem prodana, cen obutve

ni bilo več mogoče spreminjati.

Ob delnem izboljšanju preskrbe z materiali in ustreznih naporih, spričo prenekaterih neplaniranih menjav v proizvodnji, je le-ta februarja in marca stekla boljše, tako da smo izpolnili mesečne plane in nadoknadili še neizdelane pare.

Izdelali smo 417.462 parov obutve v vrednosti 315.129.952 din. V primerjavi z istim obdobjem lanskega leta, je bilo letos proizvedeno za 7% več obutve, vrednostno pa kar za 31% več. Vrednostni porast proizvodnje moramo seveda pripisati predvsem povišanju cen vdelanih materialov.

Količinsko je bil postavljeni plan presežen za 2%, vrednostno pa dosežen samo z 90,2%. To je razumljivo, saj smo izdelovali enostavnejšo letno obutev, vrednostno pa to znese manj, ker je več cenejše obutve.

Tone KLEMENČIČ

Obutev dobro prodajamo

V prvih treh mesecih se je v naših prodajalnah že začela prodaja obutve iz sezone pomlad-poletje 1982. V skupni parovni prodaji predstavlja prodaja Alpina obutve 34%, v vrednostni prodaji 50%, ostalo obutev pa smo kupovali pri drugih proizvajalcih obutve. Ker je bila naša obutev letos zaradi težav pri nabavi reprovromateriala izdelana malo kasneje kot zahteva začetek sezone, lahko ocenjujemo prodajo šele v mesecu marcu. Po podatkih prodaje se kaže, da so potrošniki najboljše sprejeli skupino nizke obutve za mlade (balerinke) in skupino obutve na srednjo višino pete. Še vedno se dobro prodaja standardna (klasična) obutev, medtem ko obutev na višje pete (salonke) stagnira.

Od kupljene obutve se je v tem tromesečju dobro prodajala otroška obutev, športna obutev in ženska nizka. Medtem ko je prodaja moške obutve vedno enaka. Kljub velikim težavam pri nabavi obutve je zaloga v prodajalnah ustrežna, kar pomeni, da potrošniku res lahko nudimo celoten asortiman obutve. Večji pa bodo problemi z oskrbo poletne obutve, saj se vsi proizvajalci srečujemo z enakimi problemi pri nabavi reprovromateriala. Največ težav je z nabavo PU podplatov, kjer je obvezna devizna udeležba.

Grosistom smo v glavnem prodajali delavsko in planinsko obutev, ki je bila proizvedena proti koncu lanskega leta.

Silva PIVK

Z njimi je rasla Alpina

»V Alpino sem prišla februarja 1948.« pripoveduje Zorka Štajer; »prej sem bila zaposlena na banki v Škofji Loki, toda prišla je družina in tako je bilo mnogo ugodneje v Žireh.

Najprej sem se zaposlila v fakturnem oddelku, nato v materialnem knjigovodstvu. Ko se je leta 1953 osnovala prodajna mreža, sem začela delati v njej in bila vodja od 1959 do 1970, ko sem prevzela delo revizorja v mreži, ki je bilo bolj organizacijskega značaja, toda zelo naporno, zaradi stalnih potovanj po vsej Jugoslaviji.

Zlasti rasti prodajne mreže se spominjam zelo natančno. Najprej smo si prizadevali, da bi imeli čimveč prodajaln. Povpraševanje je bilo zelo veliko in vse smo prodali sproti. Kasneje pa je bilo vedno več težav, zaradi pomanjkanja skladišnih prostorov.

Ugodno je bilo to, da je bil obračun že takrat možen in tako smo na primer tudi osebne dohodke delili po ustvarjenem dohodku v četrtletju, pri čemer smo 55% vedno namenjali za sklade.

Seveda smo se zavedali, da dohodek, ki ga izkazujemo v prodaji, soustvarjajo tudi delavci, zato smo z oblikami prelivanja dohodka omogočili tudi sodelovanje pri »dobičku«.

Sodelovala sem tudi pri pripravi novih kolekcij, izborih in naročanju za novo sezono, pripravljala zapiske in če je bilo treba tudi pomerjala obutev. Danes imate za to celo manekenke iz vrst vaših delavk. Tudi tedaj nismo več izdelovali vsega, zlasti copate smo dokupovali.

Sicer sem skušala svoje delo opravljati čim bolj pošteno, svetovati in pomagati, če pa je šlo za očitne kršitve ali kriminal, pa sem seveda morala ustrezno ukrepati... »

Zares menim, da tako mislijo tudi delavci v mreži, s katerimi je delala, saj so, kadar so govorili o Zorki Štajer, često rekli — »mama Zorka«.

»Res so bili včasih neprijetni trenutki, tudi na sodiščih. Lahko pa rečem, da mi tudi obsojeni niso nikoli ničesar očitali... »

Kaj pa menite o sedanji Alpini?

»Tovarna je postala pravi gigant, ne le po velikosti, temveč tudi po poslovanju.

Po letu 1977, ko sem odšla v pokoj, mi pravzaprav edino vez predstavlja Delo-življenje, toda mislim, da ste napredovali, kljub težavnim razmeram, v katerih poslujete.

V »mojih« časih ni bilo toliko deviznih težav, ljudje po Jugoslaviji so čevlje še zelo potrebovali... »

Skratka, želim, da še tako lepo napredujete.«

Nejko PODOBNIK

razgovor za urednik **Važno je da vemo** ● **Važno je**

(Nadaljevanje z 9. strani)

ra obrat v njihovem domačem kraju in bo rabila kvalificirane delavce.

Zanimanje za poklic šivalca zgornjih delov in izdelovalca spodnjih delov se je, v primerjavi s prejšnjimi leti v letu 1981, res nekoliko povečalo, saj obiskuje I. letnik usmerjenega izobraževanja obutvene stroke v Kranju 19 učencev, od teh 17 deklet in 2 fanta. Razpis za štipendije za letošnje leto pa še ni potekel, vendar po prijavi sodeč že lahko sklepamo, da razpisane štipendije za obutveno stroko ne bodo v celoti dodeljene.

Iz tega lahko zaključimo, da za področje Žirov odliva delavcev ne bomo mogli v celoti pokrivati z naravnim prilivom. Upamo pa, da nam bo to uspelo v dislociranih obratih še vsaj nekaj let, saj je v teh obratih starostna struktura

delavcev bolj ugodna, zato tudi ne računamo na večji odliv.

Zelimo tudi, da bi bili kadrovske plani in kadrovska politika nasploh del poslovne politike in poslovnih odločitev, ne pa le privešek, kar se nam sedaj dogaja. Prav zaradi tega pogosto zahajamo pri odločitvah iz ene skrajnosti v drugo. Dogaja se nam, da je en teden preveč ljudi, drugi teden pa bi jih rabili vsaj 10 ali celo več. S takimi neskladji se vedno srečujemo in se tudi zavedamo, da jih v sedanji situaciji pomanjkanja materialov ne bo mogoče popolnoma odpraviti, vsaj delno pa bi jih z usklajevanjem le lahko.

Omenimo lahko tudi, da so sedaj dane možnosti tudi za nadaljevanje šolanja na višji šoli obutvene stroke v Kranju in upamo, da bomo pridobili s tem tudi več strokovnih kadrov za našo stroko.

kadrovske novice

Irma Dolenc, referent za delovna razmerja

V mesecu marcu in aprilu 1982 je bilo sprejetih v delovno razmerje 20 novih delavcev, z delovnim razmerjem pa je prenehalo 27 delavcev.

Delovno razmerje v TOZD Proizvodnja so nastopili Viktor Grof, Miran Borko, Maruša Bogataj, Simon Peternelj, Vinko Kopač, Stojan Šubic, Renato Kržič, Ivan Bogataj, Janez Oblak, Urška Justin, Almira Rupnik, Mojca Medved, Mira Kokelj, Mirjam Naglič in Neža Pečelin; v

TOZD Prodaja so nastopili: Iztok Čuk v domači prodaji, Damir Miklec v prodajalni Zagreb V, Nežika Čremožnik v prodajalni Škofja Loka I in Slavica Nakič v prodajalni Travniki; v DSSS je nastopila delo v oddelku kuhinje Darinka Najger.

Delovno razmerje so prenehali naslednji delavci v TOZD Proizvodnja: Ivana Lamprecht, Ivana Klemenčič, Bernarda Peternelj iz obrata Gorenja vas; Julka Jošt in Tatjana Orešnik iz prikojevalnice, Cilka Peternelj, Ljubiša Đurič, Antonija Horvat in Ante Klariča iz oddelka termoplastov; Srečko Žibert iz spremljajočih dejavnosti, Janez Celik, Ivo Milardovič, Vilko Herega, Marjan Čuić, Marica Kavčič, Slavko Gojkovič in Sarvan Mirsad iz oddelka montaže, Marko Andrijančič iz sekalnice, Terezija Trček iz šiv., Dragoslav Mlakar iz orodjarne in Bojan Poljanšek iz oddelka RPS lahka; iz TOZD Prodaja je odšel Igor Bačnar, Ljudmila Mlinar iz odpreme in Smiljana Stevanovič iz prodajalne Kragujevac; iz DSSS je odšel Matjaž Poljanšek, Matilda More iz oddelka kuhinje in Alojz Kopač iz splošno organizacijskega sektorja.

ZAKLJUČEK:

Nedvomno se bomo vedno bolj zavedali, da je kadrovska politika ena osnovnih sestavin poslovne strategije.

Obseg poslovanja danes in jutri, vrsta in zahtevnost nalog danes in jutri, odlivi zaradi upokojitvev in drugih zadev, obenem pa ugotavljanje ustreznosti sedanje zasedenosti delovnih opravil – to bodo morala biti osnovna vodila.

To pa seveda ni možno kakovostno doseči le v sami kadrovske službi ali v proizvodno-prodajni sferi, temveč z načrtnim in predvsem stalnim sodelovanjem, na podlagi dobro izdelanega družbeno-ekonomskega plana, ki bo upošteval tudi razvojne možnosti ali omejitve.

Sicer pa v našem primeru velja podpreti ali razširjati dejavnosti, ki bodo povezane z manj stroški v širšem in v ožjem smislu, tako da kljub morebitnemu zmanjšanju kolektiva ne bomo naredili oz. zaslužili manj.

Ne smemo pozabiti, da bi morebiti že danes lahko marsikaj delali drugače tudi z dodatnim vlaganjem v usposabljanje, še bolj pa bo važno, kako se bomo tega lotili v prihodnje.

V pokoj odhajajo:

Dolgoletni sodelavki Matildi More iz kuhinje, Ljudmili Mlinar iz oddelka odpreme, Ivani Lamprecht in Ivani Klemenčič iz obrata Gorenja vas, Julki Jošt in Tatjani Orešnik iz oddelka prikojevalnice, Cilki Peternelj in Antoniji Horvat iz oddelka termoplastov, Tereziji Trček iz šivalnice, Marici Kavčič in Janezu Čeliku iz montaže in Alojzu Kopaču iz splošno organizacijskega sektorja, ob odhodu v pokoj želimo predvsem trdnega zdravja, dobrega počutja in zadovoljstva med domačimi ter lep spomin na prehojeno pot v Alpini.

Dozročili so se

Sodelavcem Jelki Sironič, Marku Barukčiču in Štefki Hanželič ob vstopu na novo življenjsko pot iskreno čestitamo in jim želimo sreče, zdravja, zadovoljstva in razumevanja v zakonu.

Delavci, ki odhajajo v pokoj na sprejemu pri direktorju. Od leve proti desni: Lojze Kopač, gl. direktor Tomaž Košir, Janez Celik, Matilda More in Janez Tušek

Važno je da vemo • Važno je da vemo • Važno je da vemo

Več v obutveno stroko

Prvo leto usmerjenega izobraževanja je za nami. Učni rezultati učencev, ki orjejo ledino usmerjenega izobraževanja na srednjih šolah res da niso najboljši, saj je program izredno zahteven in od dijakov zahteva več resnosti in odnosa do dela in delovnih navad. Res pa je tudi, da se v letošnjih odločitvah osmošolcev že kažejo pozitivni premiki v smeri potreb združenega dela po kadrih. Učenci so se to leto odločali takole:

Usmeritve	število
Obdelava lesa (ozki profil)	1
kmetijec	3
gozdar	1
kemija	1
kovinarska (rezkalci, stroj, ključ., stroj, električ., itd.)	20
elektronika	1
lesarji (srednji program)	4
grafik	3
tek. konfeksionar	2
obutvena	13
cestni promet	3
kuhar	4
strežba	1
administrativna	1
računalništvo	1
vojaška šola	2
zdravstveno varstvo	4
laboratorijska dela v zdrav.	1
oblikovalna	1
naravosl. mat. (gimn.)	2
družboslovna jez. (gimn.)	4
pedagoška	2
zaposlitev	4

Iz tabele je razvidna pestrost odločanja učencev predvsem pa opažamo, da ni več pretiranega navala na šole, ki po končanem izobraževanju ne zagotavljajo zaposlitve (administrativna, pedagoška, naravoslovna - matematična in družboslovna jezikovna usmeritev). Nasprotno pa lahko z veseljem ugotovimo porast interesa za obutveno usmeritev, ki je še pred nekaj leti vzbujala odpor, s kupom razlogov, ki jim nikakor nismo mogli najti oprrijemljivejšega ozadja, kakor »VPLIV STARSEV«, ki pa se je, ob možnostih za kasnejšo zaposlitev, močno omilil in dobil realnejše ozadje.

Karla BERNIK

Franca Kunca ni več med nami

Franc Kunc je bil rojen leta 1905 v Dolah nad Idrijo. Pred vojno je svojo številno družino preživljal predvsem s tesanjem. Veljal je za izrednega delavca.

Prišla je vojna in Franc se je že spomladi leta 1943 odločil in odšel v Žirovsko četo, ki se je kasneje vključila v Prešernovo brigado, s katero je odšel poleti 1943 na Dolenjsko.

Tu je bil ranjen, po okrepanju v Črmošnjicah pa je bil najprej v zaščitni enoti bolnišnice, kasneje pa je odšel v Kočevski Rog in vodil skupino, ki je gradila bolnice. Spomladi 1944 je bil sprejet v Zvezo komunistov, kasneje pa je odšel na Stajersko, kjer je prav tako gradil bolnice.

Po vojni je bil nekaj let v milici, leta 1947 pa se je zaradi bolezni zaposlil pri nas kot nočni čuvaj, kjer je ostal do leta 1960, ko se je upokojil. K sodelovanju smo ga vabili tudi kasneje, ko so drugi imeli dopuste ali so zboleli.

Franc Kunc je bil miren, tih, toda odličen tovariš in sodelavec in kot takega ga tudi delavci Alpine ohranjamo v spominu.

Gabrijelu Jeramu v slovo

Gabrijel Jeram sodi med pionirje naše delovne organizacije, saj se je v njej zaposlil že leta 1949.

Rojen je bil leta 1922 v Podplečah pri Idriji.

Izučil se je za čevljarja in kljub težkim telesnim okvaram postal izredno dober delavec.

Delal je sicer v montaži, kjer je pribijal notranjke oz. podlogo, kasneje pa je odpravljal tudi napake v oddelku za reklamacije.

Sodelavci se ga spominjajo kot delavca, ki je kljub temu, da so zanj morali prilagoditi stroj, »hodil v korak« z zdravimi sodelavci, bil discipliniran in požrtvovalen, vse do upokojitve leta 1971.

Ohranil je tolminsko šegavost in družabnost ter navezanost na svoj domači kraj, saj si je zaželel, da ga k zadnjemu počitku spremijo prav delavci, ki so doma iz njegovega kraja.

Ohranili ga bomo v lepem spominu!

Konrad Peternelj v Beogradu

V dneh od 29. aprila do 9. maja je na ameriški ambasadi v Beogradu razstavljal naš sodelavec Konrad Peternelj. Prikazal je 14 olj in 4 risbe s tušem. Kot vse kaže zelo uspešno, za kar priča zanimanje obiskovalcev.

To je že štirinajsta samostojna razstava žirovskega umetnika, ki je med drugim samostojno razstavljal tudi v tujini: Trstu, Dunaju in drugje.

»Do razstave na ameriški ambasadi seveda ni prišlo čisto slučajno,« pravi Konrad, »na vsak način pa mi veliko pomeni tudi zato, ker v Beogradu samostojno še nisem razstavljal. Morda bo celo prišlo do tega, da bom naslednje leto razstavljal še enkrat, prav tako v Beogradu.«

Naj omenimo še to, da se za Konradova dela zanimata med drugim tudi Dean Martin in Bob Hope, kar pove vse.

»Poleg ugodnega sprejema mojih del med obiskovalci, mi je v posebnem spominu ostal obisk na internacionalni osnovni šoli v Beogradu, kjer sem radovednim, toda tudi dovolj razgledanim otrokom, pojasnjeval moje slikanje in seveda moral marsikaj narisati tudi na tablo.«

Konradu Peternelju, ki letos, razen razstave v Trebnjem, ne načrtuje veliko razstavljanja, saj ima že brez tega veliko naročil, želimo še nadaljnjih uspehov, z željo, da kmalu vidimo njegova dela tudi doma.

Nejko PODOBNIK

Utrinek s potovanj Ivana Revena - samostan Manasija

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Srečali so se člani vseh dosedanjih uredniških odborov

Najmanj, kar je neka delovna organizacija dolžna tistim, ki so se poleg svojega dela leta in leta lotevali zahtevnih in pogosto nevhvaležnih nalog urednikovanja je, da pripravimo srečanje tistih, ki so v dvajsetih letih vgradili svoje znanje, zavest in prizadevnost, da je postal naš časnik eden najvidnejših tovarniških glasil.

V petek, 23. aprila se sicer nismo zbrali vsi (bilo nas je približno dve tretjini), toda čeprav se nekateri med seboj sploh niso poznali, smo v hipu postali kolegi.

Že uvodni pogovor v Sindikalni dvorani, kjer je predsednica delavskega sveta delovne organizacije Anica Cokan pozdravila vse člane uredniških odborov, ni bil sprejem, kot smo jih vajeni, temveč kramlja-

nje, obujanje spominov; prijetnih, grenkih; toda vsi smo čutili – nekaj smo le prispevali...

Obisk razstave v Druženem domu Partizan nas je še bolj zblížal, saj smo se s svojim lastnim delom soočili in ga lahko že zelo nepristransko ocenjevali. Tu smo se spomnili vseh tistih, ki niso mogli biti z nami zaradi različnih zadržanosti, in žal nam je bilo za vsakogar, ki ga ni bilo. Čeprav so se mnogi razkropili po različnih krajih Slovenije, nas je vedno družil časnik. Srečanje pa je bilo še nekaj več. Bilo je tudi obračun doseženega, kritični, toda optimistični pogled na sedanjost in vizija prihodnosti.

Vsi smo si bili edini: glasilo je časnik delavcev in tak naj postane še bolj.

Nejko PODOBNIK

Predsednica delavskega sveta DO Anica Cokan je pozdravila člane uredniških odborov

Dogodek, ki se pomni

Kot veste, smo hkrati s 35-letnico Alpine in 10-letnico obrata na Colu, ki je bila za nametek združena še z otvoritvijo nove tovarne, proslavljali tudi 20-letnico obstoja našega časopisa Delo-življenje.

Po sklepu odbora za obveščanje in kasneje tudi delavskega sveta delovne organizacije, smo v ta namen postavili razstavo, ki je bila prva prireditelj v okviru obletnice. Težili smo za tem, da opredelimo vlogo časnika v času njegovega izhajanja, zato smo uporabili tri glavne smotre: najprej smo z dokumenti in fotografijami želeli vsaj v osnovnih obrisih orisati ustanovitev, gradnjo in razvoj naše delovne organizacije v 35 letih; fotografsko gradivo je za te namene najhvaležnejše, k sreči se je le-tega ohranilo kar precej.

Morda še besedo o samem gradivu: So obdobja, ko ni bilo možno slediti konceptu (gradnja, razvoj, proizvodnja, prodaja, zanimivosti iz tovarne, športno in kulturno življenje), ker preprosto gradiva ni, ali pa ga ni moč zbrati v željenem razmerju.

Odtod nekatera nesorazmerja v predstavljenem gradivu. Vendar to za tiste, ki so bili pri obisku pozornejši...

Skratka, menimo, da niso utemeljene pripombe nekaterih, ki menijo, da bi morali predstaviti vse, kar se je nabralo v naših albumih in arhivih. Mislim, da bi s tem le zamaglili tri osnovne smotre razstave: razvoj Alpine, razvoj obutve in razvoj časnika.

Toda ta sestavek še ne bi zaslužil naslova, če ne bi omenil,

Na razstavi ob 35-letnici Alpine in 20-letnici Delo-življenje je bilo zanimivo

Toda, najvažnejše pri vsem tem je čevelj in razvoj, zlasti športne obutve, zaradi katere smo postali svetovno znani, in je tudi na razstavi uokvirjal vse drugo.

Casopis se je pač pojavil šele leta 1962. To je bilo vidno tudi na razstavi.

Kar zadeva razstavljanje vloge našega glasila, morda še tole pojasnilo: v ospredje smo želeli postaviti glavne razvojne prelomnice, še bolj pa osrednjo vsebinsko vlogo našega časnika v določenem obdobju. Na primer; če smo leta 1962 snovali ekonomske enote, je tudi tedanje glasilo moralo odigrati svojo vlogo. In jo tudi je. O tem pričajo povečave na razstavi.

V zadnjem delu razstave se v ospredje še bolj postavlja smučarski čevelj, kot naš prednostni program, ki z SR 84 in reprezentanti, doseže svoj dosedanj višek in obeta optimistično nadaljevanje.

da smo Žirovcem že na otvoritvi, 23. aprila doživeli nepozabno srečanje s trenutno vrhunskimi slovenskimi publicisti in pesniki.

V razgovoru z Janezom Čučkom, Janezom Staničem, Janezom Menartom in Jožetom Šmidom, smo za trenutek lahko pokukali v svet njihovega ustvarjanja, ki je širše gledano, tudi naš svet v tem trenutku.

Cankarjeva založba je namreč na našo pobudo v tistih dneh pripravila tudi prodajno knjižno razstavo, ki pa, mimogrede povedano, ni bila posebno lepo obiskana. Vrednote so pač v Žireh še vedno zelo različne in lopate zaenkrat še ne znamo zamenjati z obiskom literarnega večera ali s pogledom v našo knjigo, ki nam odpira širša obzorja.

Toda svet se spreminja in mi z njim.

Nejko PODOBNIK

To je naš kraj

• To je naš kraj •

To je naš kraj

Legalizacija Radia Žiri

Več let že teče razprava, kako povsem legalizirati delovanje žirovskega radia.

Od skromnih začetkov v krajevni skupnosti, preko mnogih razprav v občini, smo sedaj vendarle prišli do tega, da na podlagi sklepa Občinske konference SZDL resneje obravnavamo vlogo radia tudi v občini.

Občinska konferenca SZDL je pričela postopek legalizacije, pri čemer naj povem, da bo Radio Žiri postal občinska postaja, čeprav je samoupravni sporazum o gradnji pretvorniškega omrežja in sredstev za delovanje podpisalo le 39 % delavcev v občini.

Zaenkrat bo pač občinska postaja delala le na območju krajevnih skupnosti Žiri, kjer bo tudi sedež postaje. Kolektiv radia bo deloval v okviru delovne skupnosti Krajevnih skupnosti Žiri, ki zaenkrat še sama krije vse stroške.

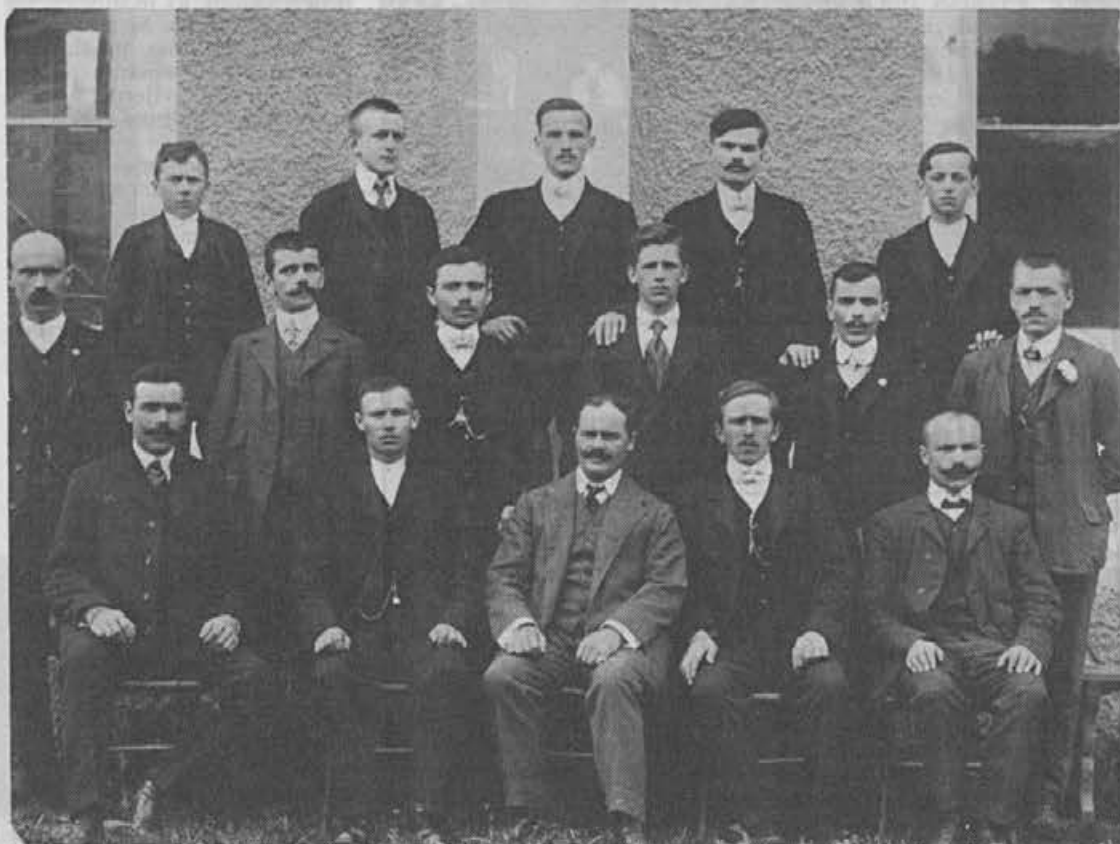
Če pa se bo delovanje razširjalo, bodo pač morali prispevati tudi drugi, odvisno na kakšnem področju bomo že delovali.

Zaenkrat dobro kaže sodelovanje s krajevnimi skupnostmi Poljanske doline, ki obeta sofinanciranje pretvornika in razširitev programa, če bo do sporazuma prišlo. N. P.

ZA MRLIŠKO VEŽICO SO DAROVALI

- Marička Bogataj - 100.- din;
- Vida Dolenc - 100.- din namesto cvetja ob smrti Marije Hribernik;
- Ivana Primožič, Nova vas - 400.- din ob smrti Tomaža Kavčiča in Štefke Gantar;
- Sodelavke Tončke Zalar ob smrti mame, namesto šopka - din 1470.-;
- Stanovalci bloka - Stara vas 270 - 900.- din, namesto venca ob smrti mame Amalije Eržen.

NE POZABIMO

Čevljarški strokovni tečaj pod vodstvom strokovnega učitelja Kumerška, leta 1910. Poznani so naslednji udeleženci: V prvi vrsti, prvi z leve: Jože Maček, drugi Anton Malovrh; v drugi vrsti, četrti z leve: Leander Mlinar; v tretji vrsti prvi z leve: Franc Istenič. Pričakujemo, da se boste oglasili in sporočili imena ostalih udeležencev, oz. kraj posnetka.

Krajevna priznanja OF za leto 1982 so prejeli: GD Dobrava, Anka Tušek, Vinko Bačnar, Vinko Mlinar, Jože Peternej (ni na sliki) in Pihalni orkester Alpine.

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Stara vas 23, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi: TOZD Proizvodnja, TOZD Prodaja in Delovno skupnost skupnih služb. - Ureja ga uredniški odbor: Anica Govekar, Rado Kavčič, Anton Eniko, Srečko Erznožnik, Ivan Reven, Mišo Čeplak, Anuška Kavčič - tehnični urednik, Nejko Podobnik glavni in odgovorni urednik. - Izhaja mesečno, naklada 2000 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj

Dopisujte v

